

PM

Pleegzorg Magazine

JULI - 2025

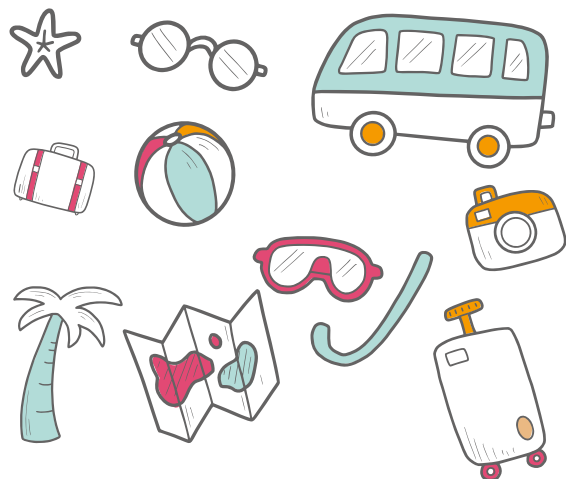
#43

Vakantie: uitrusten én uitdagingen

Pleegouders in het zonnetje

Theraplay: we blijven in het hier en nu

JUVENT zeeuwse
jeugdzorg
specialist

Zomertijd, groeitijd

Het is zomer. Je merkt het aan alles. De zon staat hoog, de dagen zijn langer, en het ritme van ons leven schuift een tandje terug. Op school, op het werk, in huis – het is alsof alles even ademhaalt. En in dat pauzemoment zit ook een kans. Voor verbinding, voor bezinning, voor groei.

Ik voel me bevoorrecht om hier verhalen te mogen delen die raken. Zoals het verhaal van Jaimy, die zijn plek vond in een pleeggezin en nu vol trots aan een toekomst als archeoloog bouwt. Of het eerlijke portret van zowel de familie Mulder als de familie Bin, die beide een leven lang een veilige haven zijn voor kinderen die dat zo nodig hebben. De ervaring, liefde en openheid – het raakt me elke keer weer.

En ja, ook in mijn eigen gezin is de zomervakantie een bijzondere tijd. Samen met mijn man en onze achtjarige zoon zoeken we in deze weken de balans tussen avontuur en rust. Naar het strand, laat opblijven, ijsjes eten – dat hoort erbij. Maar ik merk ook: juist in de ‘gewone’ momenten ontstaat de echte verbinding. Bij het samen de dag starten zonder haast. Bij een spontaan gesprekje op de achterbank. Bij een knuffel die net iets langer duurt.

Voor pleeggezinnen is de zomer soms extra intens. Meer tijd samen, minder structuur – dat biedt kansen, maar ook uitdagingen. Gelukkig lees je in deze editie veel praktische tips én inspiratie: van

een Theraplay-uurtje dat het ‘lievelingsmoment van de week’ werd, tot vakantie-ervaringen in Zonneville en mini-pizza’s die zorgen voor extra lol aan tafel. Kleine dingen die groot blijken te zijn, juist omdat ze samen worden beleefd.

Wat mij deze zomer bijblijft, is een gedachte uit de documentaire Mama, mag ik naar huis toe?: dat gedeeld ouderschap mogelijk kan zijn, als het gesprek er is – ook als dat spannend is. Dat raakt de kern van pleegzorg: durven kijken met een open hart, niet alleen naar het kind, maar ook naar elkaar.

Dus laten we deze zomer gebruiken om even stil te staan, om te groeien in aandacht. Voor het pleegkind, voor je eigen kinderen, voor jezelf. En laten we elkaar blijven vinden in dat wat we delen: een warm hart voor kinderen die een veilige plek verdienen.

Ik wens je een zomer vol zon, rust én ruimte voor verbinding.

Groet,

Dominique Besson
Communicatieadviseur bij Juvent

4 Vanuit Juvent

- NVP: Stel je vraag aan de helpdesk
- Terugblik: “Mama, mag ik naar huis toe”
- Samen Sterk, voor jou
- Boekrecensie
- Pleegzorg.nl: feiten en cijfers

7 De wereld van

Jaimy

8 Pleegouders in het zonnetje

- Familie Bin
- Familie Mulder

10 Sfeerinterview

Zomer in Zonneville

14 Zomerfun

- Samen doen! Vakantierecept
- Woordzoeker
- Kleur, teken en plak

16 Het dilemma van

De zomervakantie

18 achtergrond

Theraplay, het lievelingsuurtje van de week

20 Column Gerdien

“Alsof ik een sadistische badjuffrouw ben.”

Juvent

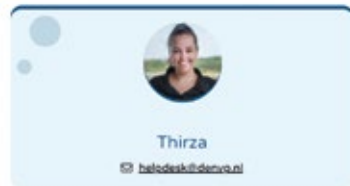
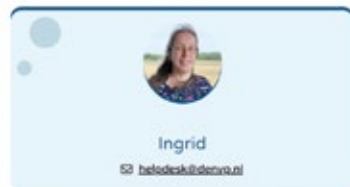
www.juvent.nl
info@juvent.nl
Crisisnummer (buiten kantoor tijden): 06-203 54 78 73

Regiokantoor Zeeuws-Vlaanderen
Jacob Catsstraat 7, Terneuzen, 0115-64 30 30

Regiokantoor Walcheren
Prins Bernhardstraat 4, Middelburg, 0118-63 29 00

Regiokantoor Oosterschelderegio
Beukenstraat 62, Goes, 0113-23 70 60

Werving, Voorbereiding en Matching Pleegzorg
wvmpieegzorg@juvent.nl
Tel: 0118-63 28 55 (op werkdagen tussen 12.:30 uur en 17:00 uur)

Thirza
helodesk@denvp.nlIngrid
helodesk@denvp.nlSita
helodesk@denvp.nl

Stel je vraag aan de helpdesk

Heb je als pleegouder vragen over pleegzorg? Wil je weten wat je rechten en plichten zijn, of heb je behoefte aan praktische informatie en advies? De helpdesk van de Nederlandse Vereniging voor Pleeggezinnen (NVP) staat voor je klaar!

Of het nu gaat om vergoedingen, juridische zaken of dagelijkse vragen: de NVP biedt een luisterend oor en denkt met je mee. De helpdesk is gratis en vrijblijvend toegankelijk.

Meer weten of direct contact? Kijk op denvp.nl en klik op de helpdesk.

Over de NVP

De Nederlandse Vereniging voor Pleeggezinnen helpt pleegouders om het beste voor hun pleegkind te bereiken. Wij zijn er voor pleegouders, pleegkinderen en eigen kinderen in pleeggezinnen. De NVP is een plek waar je als pleeggezin gehoord en gezien wordt, waar je steun en waardering vindt, en waar je samen met anderen je stem kunt laten horen om de pleegzorg te verbeteren.

Samen Sterk, voor jou

Het Samen Sterk team organiseert, als onderdeel van het aanbod voor pleegouders vanuit Juvent, regelmatig trainingen. Met deze trainingen worden thema's geraakt als veiligheid, hechting en Triple P. Ook worden onder de noemer Samen Sterk regelmatig intervisiebijeenkomsten gehouden. De werkgroep van Samen Sterk is ook voor na de vakantie weer op zoek naar een afwisselend aanbod met thema's die jou als pleegouder verrijken, ondersteuning bieden en wijzer maken. Heb jij zelf behoefte aan een bepaald thema? Mail dit naar samensterk@juvent.nl. Want Samen Sterk is er ook voor jou!

Terugblik: “Mama, mag ik naar huis toe”

Het is al even geleden, maar afgelopen februari hebben we de indrukwekkende documentairefilm “Mama, mag ik naar huis toe” tot driemaal toe mogen vertonen in Zeeland. In samenwerking met Timon, WSG én de makers hebben we er zowel in Goes als Vlissingen en Terneuzen inspiratieve avonden van gemaakt.

Op alle avonden gingen na de vertoning op het grote doek, dappere ouders, pleegouders en professionals met elkaar en met het publiek in gesprek. Inspirerend waren de succesverhalen, waarbij ouders en pleegouders samen optrokken in het gedeeld ouderschap. In de nagesprekken was er ook ruimte voor de complexiteit, want elke pleegsituatie is uniek, met eigen omstandigheden, ervaringen en emoties. Het (vaak onderbelichte) standpunt van de biologische ouder heeft in ieder geval de denkkaders van onze professionals én de pleegouders vergroot.

De makers van de film reizen nog steeds door het land. Meer weten? Kijk op filmmoment.nl/mamamagiknaarhuistoe

Jesca | Kan een jonge vrouw de trauma's uit haar verleden achter zich laten?

Auteur: Nieske Selles-ten Brinke

Persoonlijk leerde ik de diepe rauwe schade van een gekrenkt basisvertrouwen in een pleegkind pas echt kennen toen ik degene was aan wie ons pleegkind zich mocht gaan hechten. Toen ik degene was die mocht overtuigen: 'Ja, je kunt op me rekenen. Vertrouw me maar!' Nieske Selles-ten Brinke is er met verve in geslaagd om deze schijnbaar eindeloze worsteling te vangen vanuit het perspectief van pleegkind Jesca en haar moeder Nora. Pijnlijke afwijzende patronen worden indrukwekkend weergegeven, maar er gloort ook hoop door veilige bakens in de vorm van God en betrouwbare mensen. Een pakkend geschreven

boek dat lastig weg te leggen is. Al lezend ben ik van Jesca en Nora gaan houden en ben ik bevestigd dat ik maar al te graag een hoopvol hechtingsfiguur wil zijn voor mensen zoals Jesca en haar moeder. Een zakdoekje om af en toe te kunnen sniffen was voor mij geen overbodige luxe.

Door Gerdien Rietveld

Het boek is te bestellen via jongbloedmedia.nl. Kansmaken op een gratis exemplaar? Mail naar pm@juvent.nl

BOEK
RECENSIE

pleegzorg.nl

feiten en cijfers

Jeugdzorg Nederland maakt elk jaar een factsheet met de belangrijkste feiten en cijfers over pleegzorg en het verhaal achter de cijfers en de trends. Onlangs is die van 2025 gepubliceerd. Een greep uit de bevindingen:

- In 2024 hebben 19.918 kinderen voor korte of langere tijd bij pleegouders gewoond. Dat is 2,4% minder dan in 2023.
- In 2024 waren er 14.713 pleeggezinnen voor de opvang van 19.918 pleegkinderen. In 2024 zijn 1.752 nieuwe pleegouders geaccepteerd. Waarvan 1048 netwerkpleegouders en 704 bestandspleegouders.
- 3.020 pleegouders zijn gestopt. 32% daarvan was netwerkpleegouder.
- Op 31 december 2024 wachtten 881 kinderen op pleegzorg. Dat is 5% meer dan in 2023.

De gehele factsheet is terug te vinden op pleegzorg.nl

Overnachten op Duinrell tijdens de Pleegzorg Familiedagen

De voorbereidingen op de landelijke Pleegzorg Familiedagen 2025 zijn in volle gang. De Pleegzorg Familiedagen vinden dit jaar plaats in Duinrell op zaterdag 1 en zondag 2 november. Meer informatie over de dag en het bestellen van tickets volgt na de zomervakantie, houd daarvoor de digitale pleegzorg nieuwsbrief in de gaten.

Ondertussen heeft Duinrell al een mooi aanbod voor het huren van huisjes op hun vakantiepark tijdens deze familiedagen. Meer weten over de speciale tarieven voor pleegouders? Kijk op duinrell.nl/pleegzorg-arrangement.

DE WERELD VAN JAIMY

Van onzekere jongen tot trotse student

Een nieuw gezin, een nieuwe start

Hallo, ik ben Jaimy. Ik ben 18 jaar en woon nu al vier jaar in een pleeggezin. Inmiddels voelt mijn 'nieuwe gezin' als een echt thuis. Toch was het in het begin behoorlijk wennen. Mijn hele leven heb ik alleen maar moeders gehad, dus het was een grote verandering om ineens een vaderfiguur in mijn leven te hebben. Ook ging ik van de oudste thuis naar het 'kleine broertje' in een nieuw gezin, met een oudere zus die me ook zo behandelde.

Wennen, zoeken, groeien

Er waren veel dingen om aan te wennen. En ik maakte me zorgen: wat als iemand vroeg naar mijn achtergrond? Waarom ik niet bij mijn biologische ouders woonde? Daar schaamde ik me een beetje voor. Ik voelde me anders, ook omdat ik al op jonge leeftijd vaak moest uitleggen waarom ik geen vader maar wel vier moeders had. Gelukkig heb ik geleerd om hiermee om te gaan. Nu ik in een gezin woon met zowel een vader als een moeder, voel ik me veel zekerder. Ook met mijn zus heb ik een hechte band opgebouwd.

Van verleden naar toekomst

In de afgelopen vier jaar is er veel veranderd. Vroeger dacht ik dat het ongeluk altijd bij mij hoorde. Nu weet ik beter. Ik durf mijn mening te geven en schaam me

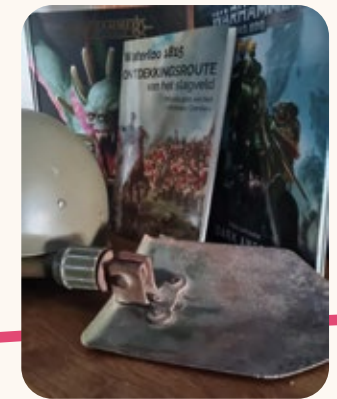
niet meer voor mijn achtergrond of mijn interesses. Die interesses? Die liggen vooral in de geschiedenis, dat kan je wel zien. Al sinds ik klein ben, ben ik gefascineerd door historische gebeurtenissen, vooral militaire conflicten zoals de Eerste en Tweede Wereldoorlog en de Napoleontische oorlogen.

Op naar een nieuw avontuur

Mijn hobby heeft me ook geïnspireerd in de keuze voor mijn studie: archeologie. Ik ga daarvoor op kamers wonen in Deventer. Spannend! In m'n eentje, naar een grote nieuwe stad ver weg. Maar juist dat maakt het ook een avontuur waar ik naar uitkijk. Met drie van mijn moeders heb ik dit gedeeld. Ze steunen me, ook al is het contact met hen wat minder dan met mijn pleegouders. Die vinden het best spannend dat ik straks op mezelf woon, maar ik weet dat ze altijd voor me klaarstaan.

Dromen en plannen

Mijn droom? Over vijf jaar een diploma op zak hebben, misschien wel doorstuderen aan de universiteit, of aan het werk in de archeologie. Ik ben trots op hoe ver ik ben gekomen. En ik kijk ernaar uit om de toekomst stap voor stap verder te ontdekken – mét alles wat ik heb meegemaakt, en met de mensen die nu echt bij mij horen.

SAXION
HOGESCHOOL

Familie Mulder

De harten van Jan-Frans en Ina Mulder kloppen voor pleegzorg. Ruim 40 jaar geleden informeerden ze als kersverse ouders van twee jonge kinderen nieuwsgierig naar pleegzorg. Tot op de dag van vandaag zet-ten ze zich tomeloos in voor hun laatst vertrokken pleegdochter en springen ze regelmatig bij in het gezin van hun dochter die ook pleegouder is. Daarnaast is Jan-Frans voorzitter van Pleeg-ouderssupport Zeeland en orga-niseert Ina koffieochtenden voor pleegouders. Ina: "Waar zijn de 40 jaar gebleven?" Jan-Frans lachend: "Ze zijn omgevlogen!"

Ina: "Bij ons kan eigenlijk alles wel, het is gewoon een zoete inval. De (pleeg)kinderen komen soms ook onaangekondigd langs om mee te eten. Als er te weinig is, maken we iets bij. We zijn eigenlijk wel een beetje ongeregeld hè?" Jan-Frans: "Ja, gelukkig wel!" Ina: "Weet je nog van onze jaarlijkse kampeer-vakanties in Frankrijk?" Jan-Frans glundert: "We begonnen met één staanplek, maar dat breidde al gauw uit tot zes staanplekken door de komst van onze eigen (pleeg) kinderen en hun vrienden of vrien-dinnen. Ook daar was het zoete inval! Eén van de kinderen was bijvoorbeeld onderweg naar huis vanuit Kroatië en had 'even' een lus gemaakt via ons campingveldje. De Franse campingeigenaar vond dat ook prachtig en leverde zelfs een grote koelkast op een steekkarretje."

De kracht van één gezin

Ina: "Dat is onze kracht: we zijn één gezin." Jan-Frans: "Of het nu een pleegkind is of een biologisch kind, we zijn er voor elkaar. Die instelling zien we bij onze eigen kinderen ook. We kunnen zeggen dat we pleeg-zorg als gezin hebben gedaan."

Ina: "Toen wij twijfelden of we voor een nieuwe plaatsing zouden gaan, zeiden de kinderen unaniem: 'Komt er nu weer een ander kind want er zijn toch meer kinderen die niet thuis kunnen wonen?' Blijkbaar was er ruimte." Jan-Frans: "Het broer- en zusge-voel hebben we vaak gezien. Ach-teraf bleek dat de kinderen weleens een hotelkamer hadden gehuurd voor een weekend-pleegzoon die door calamiteiten met de politie niet meer terug naar huis kon met het openbaar

vervoer. Daarmee hadden ze ervoor gezorgd dat mijn verjaardagsfeest niet verstoord hoefde te worden. Wie weet wat ze nog meer hebben gedaan voor elkaar?"

Weeffouten voorkomen

Ina: "Tegen nieuwelingen in pleeg-zorg zeg ik vaak: 'Wees alert, zet nooit klakkeloos je handtekening onder een gespreksverslag wanneer je het niet objectief vindt. Voor je het weet, brengt het onbedoeld schade aan je gezin.'" Jan-Frans: "Door pleegzorg is Ina mondig ge-worden. Zij was eerst heel bedeesd." Ina: "We praten niet over een pak suiker, maar over een kind. Je moet er zelf op uitgaan om iets te regelen, niet afwachten. Belt u nu alweer mevrouw? Blijkbaar wel want ik hoor niks." Jan-Frans: "Het is bijvoorbeeld jammer dat jeugdzorgwerkers soms besluiten nemen waarvan zij het effect later niet meer terugzien. Dan ontstaat er geen leermoment. Dat speelt bijvoorbeeld bij perso-neelwisselingen en tussentijdse overdrachten. We moeten echt met elkaar voorkomen dat er weeffouten ontstaan die steeds herhaald worden. Alles in het belang van het kind, met grote bereidheid om elke keer tot het uiterste te gaan."

Geen spijt

Ina: "Er is heel veel gedraaid om de kinderen van een ander. Als ik het over zou kunnen doen, dan had ik sommige dingen bewuster mee willen maken. Ik weet nog heel goed dat ik op mijn kussen een briefje vond van één van onze dochters: 'Mam, heb je even tijd voor mij?' Toen heb ik niet getwijfeld en zijn we er samen op uit geweest." Jan-Frans: "Het is heel belangrijk om ook eigenkinderen te zien, niet teveel aanpassingsvermogen vragen en niet alle aandacht te geven aan de kinderen met hun rugzak. Maar als we terugkijken op de afgelopen 40 jaar, dan hebben we geen spijt. We zouden het gewoon weer doen!"

Familie Bin

Gerard en Kitty Bin stralen liefde en hartelijkheid uit. Ook hun huis ademt een warm welkom. Zittend aan een indrukwekkend lange tafel kijken ze samen terug op ongeveer 30 jaar pleegouder zijn. Gerard: "Is het 30 jaar of zijn we in 1994 al gestart?" Kitty: "Ik weet het niet meer zo goed. Misschien volgden we toen de cursus." Met trots presenteren ze enkele gezinsfoto's. Op de meest recente zijn ook al drie kleinkinderen te zien. Gespreksstof over hoe pleegzorg startte en wat anderen van hun ervaringen kunnen leren, volgt als vanzelf.

Gerard: "Mijn moeder was pleeg-ouder voor andere kinderen, zo is pleegzorg begonnen in mijn leven. Mijn tante was maatschappelijk werkster en bracht weleens kinderen bij ons thuis die een plekje nodig hadden. De belangrijkste drijfveer is ons geloof en de liefde van de Heere Jezus doorgeven." Kitty: "Toen Gerard bezig was met de verbouw van ons huis – we waren half de twintig – bedachten we idealistisch: als we één kind kunnen helpen, zou dat mooi zijn. Pas veel later, tegen 30 jaar

pleegouderschap, vroegen we ons af: hebben we ze ook écht geholpen? En hebben we het voor onze eigen kinderen wel goed gedaan?"

Het beste proberen te doen

Kitty: "Pleegouder zijn doe je met alle liefde en met alle informatie die je dan hebt. Andere pleegouders zou ik mee willen geven: luister naar je eigen kinderen. Onze oudste heeft rond zijn tiende een keer gezegd: 'Mam, ik wil dit niet meer!' Hij heeft onthouden dat we

niet naar hem hebben geluisterd" Gerard: "We hebben het beste proberen te doen, maar we zijn niet perfect." Kitty: "Grenzen bewaken is één van de belangrijkste dingen, maar ook heel erg moeilijk." Gerard: "Je zou op tijd moeten stoppen, maar wanneer is dat? In het begin hanteerde jeugdbescherming maximaal twaalf weken om perspectief voor het kind te kunnen bepalen. Officieel waren we crisispleeggezin, maar elke keer werd het toch langdurig. Voor de grap vertelde ik soms: 'Ik heb negen kinderen van vijf verschillende vrouwen en ik woon samen met een getrouwde.'"

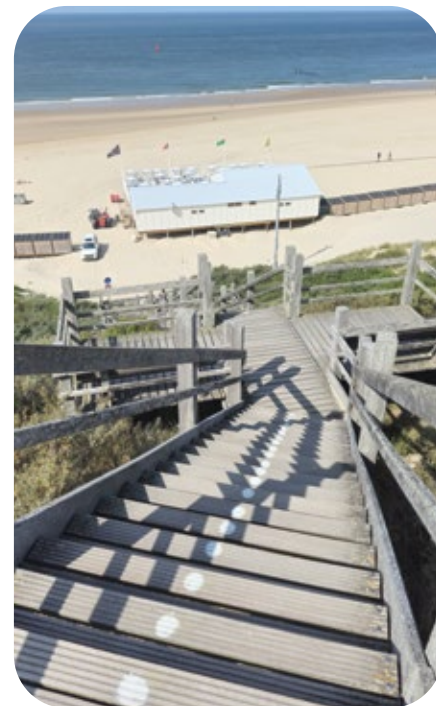
Meer bereikt dan gedacht

Kitty: "Eén pleegdochter die al een tijdje uit huis was zei: 'Eigenlijk zijn jullie mijn vader en moeder.' Op zo'n moment denk je: dan hebben we toch iets goed gedaan. En juist zij had zóveel problemen! We dachten: als we haar uit de drugs- en prostitutieproblematiek kunnen houden, dan hebben we al heel veel bereikt. Ondanks haar rugzak is ze goed terecht gekomen." Gerard: "Ze heeft veel meer bereikt, dan dat wij hadden gedacht dat ze zou bereiken."

Zomer in Zonneville

Blij dat je hier bent

Als je één van de hoogste duinen van Nederland oversteekt, ontvouwt zich achter je een schitterend uitzicht: het brede Zeeuwse strand van Zoutelande. En vlak voor die duinen, achter het helmgras verscholen, ligt vakantiehuis Zonneville. Een plek met een verhaal. Een plek met een hart.

Tekst: Dominique Besson
Fotografie: Juvent

In gesprek met Wim van Liere

Voor Wim van Liere, secretaris van Stichting Kinderzorg, is Zonneville inmiddels "zijn kindje". "Binnen het bestuur zeggen ze wel eens: Wim is van Zonneville," lacht hij. "En ergens klopt dat ook wel. Het huis is me echt dierbaar geworden." Wim, geboren en getogen in Zeeland, kwam in 2018 via via in het bestuur van de stichting terecht. "Ik had eigenlijk geen directe link met pleegzorg. Gek genoeg. Maar juist door mijn werk bij Stichting Kinderzorg is mijn hart voor pleegzorg geopend," vertelt hij.

Van legaat naar levendige vakantiebestemming

Vakantiehuis Zonneville werd in 1964 in gebruik genomen, nadat mevrouw Zonneville – afkomstig uit een notarisfamilie – de woning had nagelaten aan de stichting. In de beginjaren kampeerden de pleegkinderen buiten in tenten; binnen was er enkel ruimte voor de pleegouders of begeleiding. In 2004 werd het pand volledig herbouwd, met nu twaalf slaapplekken, waarvan twee rolstoeltoegankelijk. "Dat we pleeggezinnen de kans kunnen bieden om op zo'n geweldig plekje in Zeeland vakantie te vieren, dat voelt goed. Bijna magisch," zegt Wim.

Zorg met aandacht

Een huis aan zee vraagt aandacht. Dat weet Wim als geen ander. "We hebben recent weer van alles laten voorzien van een nieuwe lik verf. Het huis, de pingpongtafel in de tuin... ook wordt de bank in de woonkamer deze zomer vervangen. Slijtage hoort erbij. Dat laat juist zien dat het huis volop wordt gebruikt."

SFEERINTERVIEW

Blij met Welcome.in

Het verhuren bleek overigens een tijd intensieve klus voor het bestuur. "We hebben serieus overwogen om het huis te verkopen," vertelt Wim. "Maar toen kregen we ontroerende berichtjes van kinderen binnen: 'Zonneville mag niet weg!' Dat raakte ons allemaal. Uiteindelijk besloten we het anders aan te pakken en zetten we Welcome.in in voor de praktische kant van de verhuur." Sinds twee jaar worden de langere vakantieperiodes handig opgeknipt in midweken en weekenden. "Zo kunnen meer pleeggezinnen genieten van Zonneville."

>>>

In het jubileumboek 'Een kind is geen postpakket - 100 jaar vereniging kindzorg', lees je meer over Stichting Kinderzorg én vakantiehuis Zonneville. Onder de titel 'Eén groot feest' op pagina 102 en 103 in het boek staan herinneringen aan de plek. Lijkt het je leuk dit prachtige bewaarboek in huis te hebben? Stuur een mail naar pm@juvent.nl en vermeld daarin je naam en adres. Wie weet komt het jouw kant op!

>>>

Één positief gebeuren

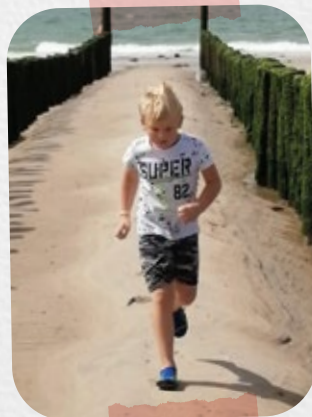
"Voor veel pleegouders van Juvent is Zonneville inmiddels een begrip geworden," zegt Wim. "Het is één positief gebeuren." Ik heb ook regelmatig contact met de Pleegouderraad. Een lid zei me er laatst nog zo'n geweldige tijd te hebben gehad. Bepaalde periodes worden commercieel verhuurd – zolang het geen schoolvakantie is. Op deze manier blijft het voortbestaan voorlopig gegarandeerd. "Met oud en nieuw bijvoorbeeld, verhuren we commercieel, want dan is het huis erg in trek bij grotere groepen," legt Wim uit. Toch blijft de kern voor hem duidelijk: "We doen het echt voor de kinderen," besluit hij. "Zij verdienen die fijne, onbezorgde vakanties. En Zonneville biedt die plek."

Meer weten over een vakantie in Zonneville?

Op juvent.nl/zonneville vind je altijd de laatste informatie. Houd ook de digitale pleegzorg nieuwsbrief (verschijnt een keer per twee maanden) in de gaten voor updates. Binnenkort worden de nieuwe tarieven en boekingsperiodes voor 2026 bekend gemaakt.

"Toen wij destijds de informatie ontvingen over dit toch wel speciale aanbod, om een heus gezinshuis te huren, hebben wij direct geboekt. In een periode dat er veel speelde in en rondom ons gezin."

Het heeft ons een meer dan geweldige ervaringen én hele mooie herinneringen gebracht. Wat een rust en ruimte, terwijl je toch aan een vakantiepark aanleunt. Hierdoor waren er genoeg faciliteiten, naast de geweldige natuur en het hoogste punt van de duinen, zodra je de deur uitging.

Samen met mijn vrouw en onze kleinzoon hebben wij meer dan genoten en wij hebben het er heel vaak over gehad. Wij waren/ ik ben een netwerk pleeggrootouders. Meerdere bezoekers mogen ontvangen, die allemaal ook direct in het vakantiegevoel zaten. Vrienden en familie die ons ondersteunden en veel voor ons betekenden op dat moment.

Het zijn vooral de "gewone" momenten die compleet rust uitstraalde, dat ons het meest is bijgebleven. Zelfs de bezoeken aan Zoutlande, druk met toeristen, hebben ons een heus vakantiegevoel gegeven. De enorme trap om over de duinen naar het strand te komen (die zit dichtbij de villa) was een beproeving, die wordt beloond met een ongelooflijk mooi uitzicht." - Alex Eggermont

Zin in iets lekkers én gezelligs voor een zomerse avond? Aan deze mini pizza's kan jong en oud z'n eigen draai geven.

Samen doen! Vakantierecept mini pizza's van pitabroodjes

Wat heb je nodig? (voor 4 personen)

- 8 pitabroodjes (afbak of vers)
- 1 klein blikje tomatenpuree of pastasaus
- 150 g geraspte kaas (jong beleggen of mozzarella)

Toppings naar keuze, bijvoorbeeld:

- Paprika • champignons • courgette • cherrytomaatjes
- Ananas • olijven • rode ui
- Salami • hamreepjes • tonijn • vegetarische stukjes

Zo maak je het:

1. Verwarm de oven voor op 200 °C.
2. Zet alles klaar: Snijd de groenten en andere toppings in stukjes. Zet alles in schaaltes op tafel.
3. Bereid de pita's: Snijd ze open voor dunne mini pizza's, of laat ze heel voor een luchtigere bodem.
4. Beleg: Laat ieder kind (en volwassene!) z'n eigen pizza samenstellen: saus smeren, favoriete toppings kiezen, kaas erover.
5. Bak 8-10 minuten in de oven tot de kaas bubbelt en goudbruin is.
6. Serveer direct, eventueel met een frisse salade of wat rauwkost erbij.

zomer
fun

Tip: "Wij maken er een mini pizzafeestje van. Iedereen krijgt twee pitahelften en mag z'n eigen 'recept' bedenken. Daarna geven we ze namen: 'Liam's Kaasmonster' of 'Noa's Tropische Pizza'. Gegarandeerd plezier aan tafel!"

Woordzoeker

V	A	K	A	N	T	I	E	S	F	I	J	D	S
P	A	R	A	S	O	L	L	N	N	N	W	A	
N	B	I	K	I	N	I	S	E	A	A	K	R	
Z	N	I	U	T	P	I	J	M	R	T	T	A	G
R	W	E	Z	P	Z	E	T	E	V	A	M	B	
E	B	E	E	O	O	S	R	P	L	M	P	A	
D	O	R	M	L	N	P	Z	M	I	G	V	D	
N	S	Z	B	B	I	N	E	A	E	N	U	M	
I	L	O	W	S	R	M	E	K	G	A	U	I	
L	I	A	T	K	C	O	C	B	E	H	R	N	
V	R	O	B	E	U	C	E	B	R	A	B	T	
M	O	B	A	D	P	A	K	K	E	I	R	O	
L	E	E	T	S	A	K	D	N	A	Z	L	N	

Oplossing woordzoeker

- BADMINTON

BADPAK

BAL

BARBECUE

BIKINI

BLOEMEN

BOS

COCKTAIL

GRAS

HANGMAT

KAMPEREN

KAMPVUUR

PARASOL

SLIPPERS
- STRAND

TUIN

VAKANTIE

VLIEGER

VLINDER

WARM

WATERPISTOOL

ZANDKASTEEL

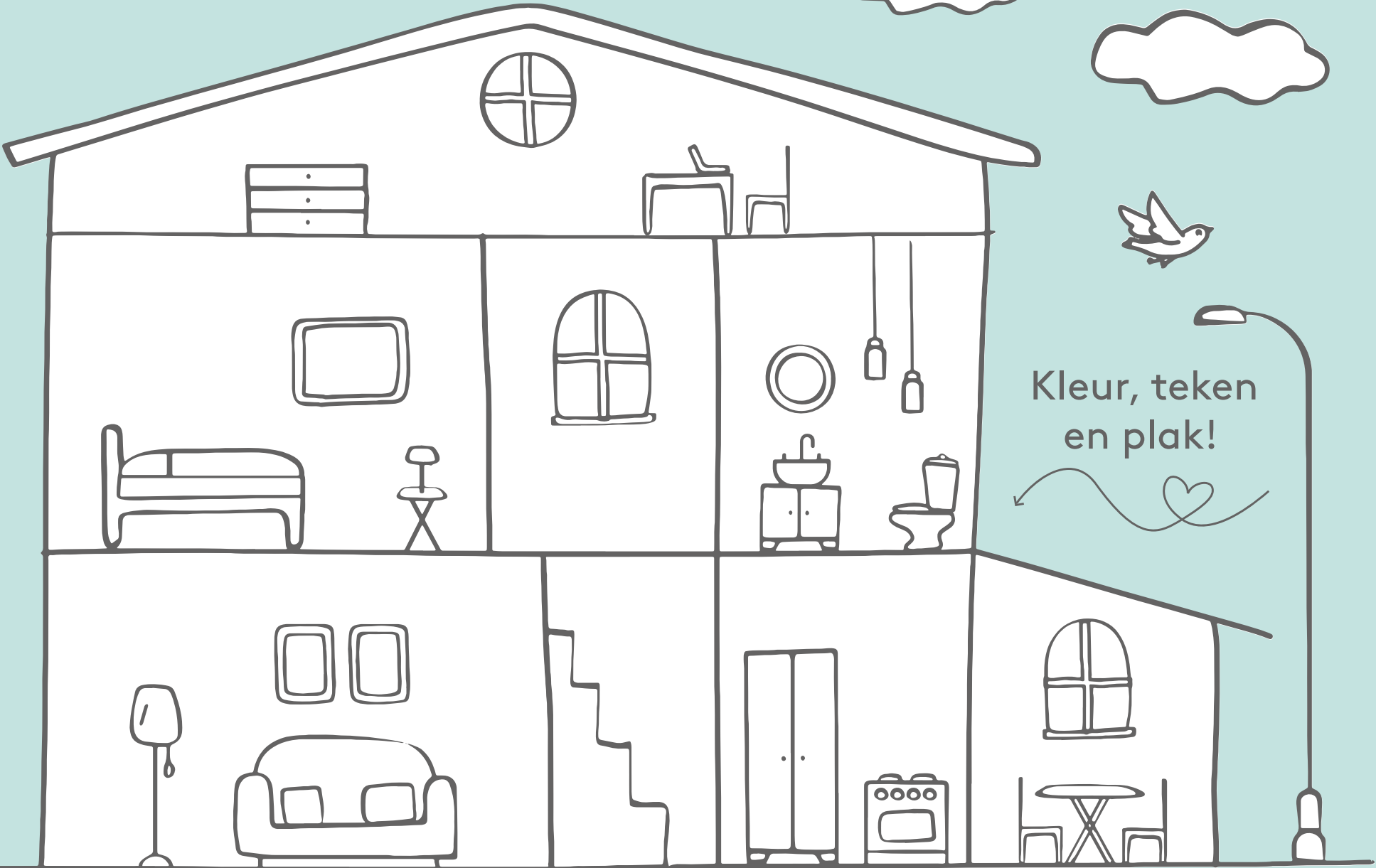
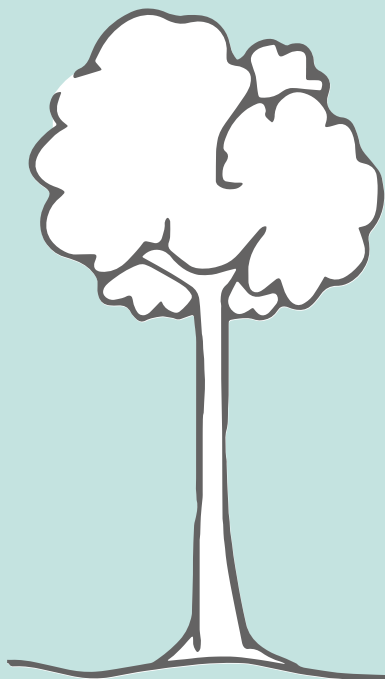
ZEE

ZON

ZONNEBRIL

ZWEMBROEK

IJS

Kleur, teken
en plak!

De zomer vakantie

Waar schooldagen structuur en rust geven, verandert in de vakantie de dynamiek in het gezin. Er is meer tijd samen, en dat is natuurlijk waardevol. Maar die extra tijd betekent ook dat spanningen sneller oplopen. Het voelt als pleegouder misschien als een hele uitdaging om het juiste evenwicht te vinden: hoe bied je vrijheid en ontspanning, zonder dat het kind zijn houvast verliest?

Voor biologische ouders ligt er een ander spanningsveld. Ze willen er graag zijn voor hun kind – soms juist in de zomervakantie. Maar niet elk pleegkind is daar op dat moment aan toe, of het is simpelweg niet passend. Dat kan tot teleurstelling of frustratie leiden, wat de onderlinge samenwerking onder druk kan zetten.

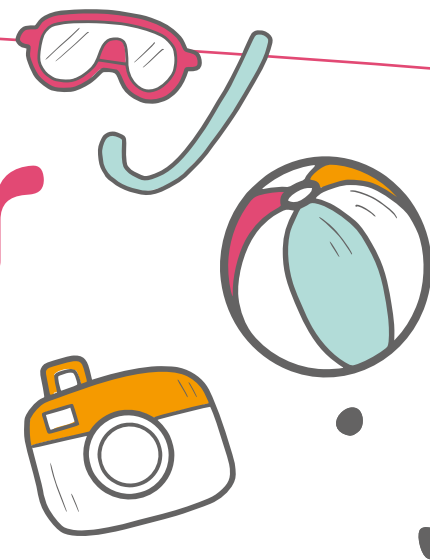
Stressproof de vakantie door?

Gelukkig zijn er manieren om de vakantie goed te laten verlopen, met aandacht voor iedereen in het systeem. Een paar praktische tips:

- Zorg voor structuur, ook als het vakantie is. Een vast ritme – ontbijt op dezelfde tijd, een rustige middag, vaste bedtijden – helpt een kind zich veilig te voelen.
- Bereid veranderingen voor. Bespreek wat er gaat gebeuren, laat een kind meedenken over de dag of gebruik een planner. Weten wat er komt, geeft rust.
- Laat ruimte voor niets. Niet elke dag hoeft vol uitstapjes. Juist rustige momenten, zonder prikkels, zijn belangrijk voor herstel.
- Wees alert op stresssignalen. Boosheid, terugtrekken of onrustig slapen kunnen wijzen op overprikkeling. Praat daar op een rustige manier over.
- Betrek de jeugdbeschermer tijdig bij vragen over extra contact met de biologische ouders. En zorg dat het kind weet waar hij of zij aan toe is.
- Zorg ook goed voor jezelf. De vakantie vraagt veel van pleegouders. Tijd om op te laden is geen luxe, maar noodzaak.

Samen maken we de zomer mooi

De zomervakantie kan een tijd van mooie herinneringen zijn – samen naar het strand, een ijsje eten, kamperen in de tuin. Juist door met extra aandacht te kijken naar wat een kind én de andere gezinsleden nodig hebben, ontstaat ruimte voor verbinding en groei. En dat is waar pleegzorg om draait.

Tip van pleegouder Coby:

"De week voordat de schoolvakantie begint, zorg ik dat ik extra ontspan-momenten heb gehad. Ik ga bijvoorbeeld naar de schoonheidsspecialist of ik spreek een keertje extra af met een vriendin voor een kop koffie buiten de deur. Verder zorg ik dat ik extra heb opgeruimd zodat het huis 'vakantie proof' is en ik het alleen maar hoeft bij te houden. Door deze voorbereidingen ga ik (uit) gerust de vakantieperiode in!"

Op vakantie!

Als pleegouder beslis je over dagelijkse zaken, waaronder vakantie. Vaak heb je hiervoor geen extra toestemming nodig. Ga je naar het buitenland, zorg dan wél voor de juiste documenten. Reizen met een kind met een andere achternaam kan vragen oproepen aan de grens, onder andere om kinderontvoering te voorkomen.

Welke documenten heb je nodig?

- Identiteitsbewijs van je pleegkind
- Uittreksel gezagsregister (gratis via Rechtspraak.nl)
- Toestemmingsformulier én kopie ID van ouder(s), voogd of bestuurder van de instelling. Dit formulier vind je op de website van de Rijksoverheid (tip: gebruik de Engelstalige variant).

- Bij ondertoezichtstelling met machtiging uithuisplaatsing

Toestemming van de gezinsvoogd is nodig als de vakantie invloed heeft op de omgangsregeling.

Bij geen geplande omgang meestal geen toestemming nodig, tenzij anders afgesproken.

- Bij voogdijplaatsing

De voogd heeft gezag. Je mag zelf beslissen, maar informeer de voogd bij (verplaatste) omgangsmomenten.

- Bij pleegoudervoogdij

Je hebt zelf het gezag. Reist een andere gezaghebbende pleegouder niet mee, dan is diens toestemming én ID-kopie nodig.

- Vrijwillige plaatsing

De ouders hebben het gezag. Neem hun schriftelijke toestemming én ID-kopieën mee bij reizen naar het buitenland.

Twijfel je?

Kijk in de bibliotheek van pleegzorg.nl en op kinderontvoering.org (de website van het centrum Internationale Kinderontvoering voor meer informatie en tips).

Bron: pleegzorg.nl

Theraplay, het lievelingsuurtje van de week

Theraplay is geen 'praattherapie, maar een 'doe-therapie'. Het richt zich vooral op het hier en nu, niet op nare gebeurtenissen in het verleden. (Pleeg)ouders en kinderen doen samen mee in de behandeling en meestal wordt na enkele sessies al resultaat ervaren. In gesprek met de Theraplay-aanbieders van Juvent –Aletta, Charlotte en Stephanie– komen we meer te weten over hun positieve ervaringen: “Meer (pleeg)ouders en kinderen kunnen baat hebben bij Theraplay”.

Aletta: “Ja, Theraplay. Ik word heel enthousiast vanwege het merkbare effect door intensieve samenwerking met ouders/ verzorgers en het kind. Ik heb een casus gehad met een alleenstaande vader en zijn zoon die worstelden met verzorgende taken. Ik weet nog het moment, na een stuk of zes sessies, dat het jongetje naar me toe kwam lopen met zijn handjes trots in de lucht: “Kijk eens! Mijn nagels zijn geknipt zonder dat ik moest huilen.”

Charlotte: “Ik heb inmiddels een andere baan ernaast, maar Theraplay laat ik niet los. Ik krijg zoveel energie van de kleine stapjes die (pleeg)ouders en hun kinderen zetten om patronen te doorbreken! Een ouder die gestrest binnenstapt en gereguleerd de deur uit kan, is écht heel tof. Maar het is niet: als je aan Theraplay doet, dan komt het goed. Het zit in medewerking, leerbaarheid en draagkracht van de (pleeg)ouders die soms heel veel op hun bordje hebben liggen.”

Stephanie: “Je moet je voorstellen dat ouders soms zelf veel hebben meegemaakt. Ik deed bij een moeder een voorbeeldsessie van hoe je de handen van het kind in kan smeren. Toen bleek dat zij die liefdevolle aanraking nooit zelf had ervaren. Ze vond het heel fijn dat ik het voor deed bij haar kind. Ze hoefde het zelf eerst niet te doen, maar kon erbij zitten en kijken. Ik vraag dan aan de moeder: ‘Zie je nog een plekje op de arm wat ingesmeerd kan worden?’ Op een gegeven moment was moeder zover dat ze het zelf over kon nemen. Door terug te kijken naar de beelden, konden we gezichtsdynamiek spiegelen en aan de slag met beter af kunnen stemmen op haar kind. Sommigen moeten een stuk schaamte voorbij.” Aan collega's: “Zo'n massage voelt best intiem of vinden jullie dat niet zo?”

Tekst: Gerdien Rietveld
Fotografie: Aletta van de Voorde

ACHTERGROND

Aletta van de Voorde
Inzet elementen van Theraplay

Charlotte de Witte
Geregistreerd Theraplay Practitioner

Stephanie Versluijs
Theraplay Coach

Aletta: “Jazeker, je gaat contact aan met vreemden op een intensieve manier. Maar het is mooi hoeveel je op kan bouwen binnen korte tijd. Het is mooi om te voelen en te merken dat een kind open staat om het contact aan te gaan en dat je een veilige haven kan bieden in dat ene uurtje.”

Charlotte: “Een oma en haar kleinzoon zijn mij bijgebleven. Beiden waren in de basis beschadigd door wat ze hadden meegemaakt. Oma werkte heel hard mee in de Theraplay-sessies en probeerde goed aan te sluiten bij haar kleinzoon. Wanneer haar mobiel ging zei ze bijvoorbeeld: ‘Ik ben bezig met jou dus ik kan niet opnemen.’ We werkten aan sensitiviteit. Na een tijdje zei ze: ‘Hij komt weer naar ons toe om een knuffel! En als we buiten lopen, zoekt hij onze veiligheid door een hand te geven.’ Het mooie in die casus was dat het jongetje mij steeds meer af begon te wijzen en voor zijn oma koos. Toen ik zei: ‘Moet je eens even naar oma kijken hoe trots ze is?’ bevestigde zij dat door haar kleinzoon een dikke kus

te geven. En dat is heel mooi want sommige ouders bevestigen dan in woorden terwijl ze vlak blijven in hun emotie.’

Aletta: “Soms raakt het ook je eigen geschiedenis en krijg je een weerspiegeling van je eigen emotieregulatie.”

Charlotte: “Ja, een meisje wat volledig de regie wilde overpakken, vond ik heel moeilijk! Ik vind gewoon dat je moet luisteren naar een volwassene. Maar om dan naast zo'n ouder te kunnen gaan staan, is fijn. Ik zei: ‘Tsjonge, dit is hard werken! De afwijzing die ik nu voel, ervaar jij ook, maar dat moet veel intenser zijn!’ Een (pleeg)ouder is altijd met het kind en zelf kun je weer herstellen na een sessie.”

Aletta: “In het benoemen van de patronen kan Theraplay ervoor zorgen dat een (pleeg)ouder merkt dat ze onbewust bekwaam zijn. Een stukje bevestiging van wat al heel

goed gaat.”
Charlotte: “Dat klopt, Theraplay is niet het in kaart brengen van wat er niet goed gaat, maar vooral wat gaat er al wél goed.”

Stephanie: “Het valt me op dat iedere (pleeg)ouder meer inzicht kan krijgen in wat het kind nodig heeft door gericht de beelden van zichzelf terug te kijken. Soms zijn er bepaalde karaktertrekken bij de (pleeg)ouder die niet helemaal passen bij wat een kind op momenten nodig heeft. Denk aan een hele nuchtere ouder die door deze eigenschap niet zo afstemt op het verdriet. Of een ouder met veel humor, maar daardoor minder voorspelbaar is voor een kind met problemen in de hechting. Ik denk dat elke (pleeg)ouder in het contact met zijn/haar kind iets aan Theraplay zou kunnen hebben. Ik vergeet nooit dat één mama zei: ‘Dit is mijn lievelingsuurtje van de week!’

Wat is Theraplay?

Theraplay is gebaseerd op de hechtingstheorie. Dit is het inmiddels breed geaccepteerde idee dat de (pleeg)ouder-kindrelatie aan de basis ligt van een gezonde ontwikkeling. Theraplay versterkt de band tussen (pleeg)ouder en kind waardoor het gedrag van het kind verbetert. Het kind wordt bijvoorbeeld socialer of kan beter omgaan met zijn emoties.

De Theraplaytherapeut begeleidt (pleeg)ouder en kind in de behandeling door speelse, grappige, verzorgende, uitdagende en ontwikkelingsgerichte activiteiten. Door op deze manier bezig te zijn, ervaart de (pleeg)ouder hoe hij/zij het gedrag van het kind kan reguleren en hoe het kind zijn/haar liefde kan ontvangen en accepteren. Dit helpt het kind om zich veilig te voelen. Het kind voelt zich

verzorgd, gezien in het contact met de (pleeg)ouder en de moeite waard.

Voor wie is Theraplay?

Theraplay wordt succesvol ingezet om o.a. te helpen bij agressief, verlegen, controlerend of claimend gedrag van het kind. En ook bij verstoorde hechting, trauma, verwaarlozing, ASS of AD(H)D. Theraplay kan vanaf de babyleeftijd tot aan de puberteit worden ingezet.

Meer informatie

Neem contact op met je pleegzorgbegeleider wanneer je meer wilt weten over de Theraplay® methode. Kijk ook op juvent.nl/hulpaanbod/theraplay.

“Alsof ik een sadistische badjuffrouw ben.”

“Ja, spring in het water!” roep ik enthousiast.

Trillend staan de meiden op hun eigen startblok. Ze kijken naar het diepe zwembad voor zich, twijfelen en mompelen nog iets tegen elkaar.

Een onder-onsje wat niet voor mij als badjuffrouw is bedoeld. Typisch voor hoe het vaker gaat: ik geef een aanwijzing, maar ze bepalen zelf het moment waarop ze luisteren.

Ik sla ze gade in de overtuiging dat ze meer kunnen dan ze zelf denken

en werp ze een gulle glimlach toe. Ze knippen hun neus dicht en tellen samen af: drie, twee, één... Bij het linkse startblok splijt een bommetje het wateroppervlak open en vanaf het rechtse startblok wordt een sierlijke duik gemaakt. Ze zijn gesprongen! Ik loop met ze mee over de rand van het bad en trek zo’n ketting met drijvende ballen als een onwillig hondje achter me aan. Ik leg de ketting in het water zodat duidelijk is welk baantje er gezwommen mag worden. De grenzen en kaders bepaal ik, wel zo duidelijk. Beide dames hebben een zwemtechniek waarin nog wat verbeteringen mogelijk zijn. Zo lang er geen verzuipen dreigt, kijk ik toe en houd ik mijn handen op de rug. Ze lijken vooral druk

met zichzelf. Als er toch even naar me wordt gekeken, steek ik een duim op. De één glimlacht en de ander draait haar hoofd geïrriteerd weer om alsof ik een sadistische badjuffrouw ben. Ik grinnik en besluit om de mat waar onderdoor gezwommen mag worden nog even op de kant te laten staan. De kopjes boven water leren houden is al intens genoeg.

De sprong in het diepe is een metafoor. We hebben de meiden uitgedaagd door ze te laten starten in een semi-zelfstandig-woontraject. De twijfels en onzekerheid mochten er allemaal zijn, maar ons startsein was zo onherroepelijk als het schrille fluitje van een badmeester die met de tijd hardvochtig is geraakt door chloordampen. Stellig, omdat we geloven in hun kunnen. In het moment zelf is deze discipline irritant. Zeker als de bodem niet zichtbaar is. Maar met de tijd zal hun zwemtechniek verbeteren. De ervaring zal hun spierkracht doen toenemen en als vanzelf vragen om de extra uitdaging van een mat waar onderdoor mag worden gezwommen. Regeren is vooruitzien, zodat dromen werkelijkheid zullen worden.

**De namen van de gezinshuiskinderen zijn gefingeerd.*